Vrijdagdag, 2 April 1943

DAGBLAD

60ste Jaargang, No. 8867

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Verpletterend bombardement op Cagliari.

Tunische front iets kalmer maar nog steeds levendig.

Kebili door Franse woestijntroepen bezet.

Belangrijke verklaring uit Algiers verwacht.

VERSTERKINGEN VAN DE AS PER VLIEGTUIG NAAR TUNIS.

Het blijkt, dat de as per vliegtuig nieuwe troepen in Tunis aanvoert in een laatste wanhopige poging om de nederlaag in Afrika uit te stellen. Dit werd bekend met de gevangenneming van 400 Italianen — een militaire bron zeide, dat het uiteindelijk cijfer mis schien tweemaal zoveel is — bij een aanval van Noordamerikaanse tanks en voetvolk langs de weg naar Gabès.

Sommigen van de Italianen bevonden zich pas enkele dagen in Tunis. Een was kolonel van een genie-afdeling.

De Noordamerikanen bevinden zich thans op minder dan 80 kilometer van een aansluiting met het Britse achtste leger (Met de Noordamerikaanse strijdkrachten ten Oosten van El Guettar, (AP) 1.4).

GAAT DE AS TUNIS ONTRUIMEN?

Een Tass-bericht uit Lausanne, dat door Moskou werd uitgezonden, deelde mede, dat concentraties van transport- en hospitaalschepen alsook spoortreinen werden waargenomen in de havens van Zuid-Italië. Het bericht zeide: „Er is elke aanwijzing, dat de Italiaanse autoriteiten voorbereidingen treffen voor een massa-evacuatie van de astroepen uit Tunis" Ook werd gezegd, dat hospitalen, die op zijn minst 90.000 patiënten kunnen bevatten, te Napels in gereedheid zijn gebracht (Moskou, (AP) 1.4).

FRANS COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In de Noordelijke sector zetten onze Goums de operaties voort in samenwerking met de Geallieerde eenheden. Hierbij werd terrein gewonnen ten Noorden van Sedjenane.

In de Centrale sector waren onze patrouilles bizonder actief diep in de vallei van Oued Kebir in de richting van de dam. Verder naar het Noorden beheersen wij de Karasjoum-weg bij de dam. In de Ousseltia-vallei hebben onze vooruitgeschoven elementen vordering gemaakt tot op enkele kilometers van Pichon. In het gebied ten Zuiden van Gafsa is ons geschut actief. Ten Zuiden van het Sjott Djerid hebben onze Meharistes Kebili bezet, het laatste punt, dat door den vijand in dat gebied gehouden werd" (Algiers, (AP) 1.4).

STIMSON VOORZIET NOG HEVIGE GEVECHTEN IN TUNIS.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson zeide op een persconferentie, dat Rommel blijkbaar nog het grootste deel van zijn Tunische strijdmacht intact heeft en er nog een grote kans is, dat hij aansluiting kan maken met de asstrijdkrachten van Von Arnim in het Noorden. In zulk geval zou de vijand nog krachtig weerstand kunnen bieden en vóór de laatste phase van de Noordafrikaanse campagne voorbij is „zal er naar alle waarschijnlijkheid nog flink en hevig gevochten worden". Stimson was van mening, dat Rommel een belangrijke nederlaag leed bij de Marethlinie, welke voornamelijk te wijten was aan de uitstekende leiding van Generaal Montgomery en de moed van het achtste leger.

Hij zeide, dat de schattingen van de asverliezen onvolledig zijn. Grote aantallen Duitsers en Italianen zijn gedood en duizenden werden gewond of gevangen genomen. De Geallieerden veroverden of vernielden grote hoeveelheden materiaal.

Van andere fronten zeide Stimson: De Bommenwerperscommando's van de Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten en de Royal Airforce in Groot Brittannië nemen in omvang toe. Wij mogen verwachten, dat haar aanvallen ook in herhaling en kracht zullen toenemen".

„Er zijn tekenen, dat de Japanners hun luchtsterkte in Birma, China en het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan opvoeren, maar niettegenstaande dat zullen onze vliegtuigen de meerderen blijven van al wat de vijand in de strijd kan werpen" (Washington, (AP) 1.4).

AANVAL OP HET VLIEGVELD VAN SFAX.

Op de 25e jaardag van de Royal Airforce vierde de luchtmacht van de Westelijke woestijn deze gebeurtenis met een aanval van honderd lichte bommenwerpers op het vliegveld El Maou van Sfax. Van deze aanval keerde elk toestel terug. Het was de grootste afzonderlijke aanval, die in de woestijn werd ondernomen. De Britse, Noordamerikaanse en andere Geallieerde vliegers welke aan de aanval deelnamen, deelden mede, dat alle bommen in het doelgebied landen en vele branden veroorzaakten (Caïro, (AP) 1.4).

VERDERE DUITSE TERUGTREKKING.

Radio-Algiers zeide, dat de Duitse terugtrekking ten Oosten van Gafsa voortduurt. „De samenkomst tussen de Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten is thans volkomen", zeide de radio. „In het Noorden van Tunis heeft het 1e leger Sedjenane geheel achter zich gelaten en oefent het druk op de terugtrekkende Duitsers in de buurt van Mateur (Londen, (AP) 2.4).

GEALLIEERD HOOFDKWARTIER IN NOORD-AFRIKA.

„Het front van Tunis was gisteren over het algemeen kalmer. Onze patrouilles waren zeer actief langs het gehele front.

In het Noorden drongen onze troepen verder vooruit in Noordelijke en Oostelijke richting voorbij Sedjenane.

Lucht: In de nacht van 31 Maart op 1 April vielen onze bommenwerpers de havenbedrijven van Bizerte aan. Gisteren viel een grote strijdmacht van middelzware en lichte bommenwerpers het vliegveld El Maou van Sfax met goede resultaten aan.

De vliegvelden te La Fouconnerie en El Djem werden aangevallen door formaties van lichte bommenwerpers. Er werden branden achtergelaten. De luchtoperaties in Tunis werden beperkt door het weer, doch vluchten van gevechtsvliegtuigen werden onderhouden boven de sector van Fondouk tot El Guettar en aanvallen werden gedaan op vele vijandelijke voertuigen.

9 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield bij al deze verrichtingen en 4 onzer toestellen worden vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 2.4).

DE GROTE AANVAL OP CAGLIARI.

Een der grootste aanvallen van de oorlog door Noordamerikaanse Vliegende Forten werd ondernomen toen bijna honderd van deze viermotorige bommenwerpers de Sardinische haven Cagliari bestookten.

De vlieger E. J. Werner zeide: „Ik zag duizend bommen barsten en zij schenen te ontploffen op elk deel van de haven".

Luitenant George Ludolph, een bombardier, die bommen liet vallen op het reusachtige viegveld Decimanu, zeide, dat hij aan 33 aanvallen had deelgenomen, doch dat de aanval op Cagliari „de beste van allemaal was. Alle Vliegende Forten en de begeleidende Lightnings keerden naar hun bases terug. 14 Vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden neergeschoten en 57 andere vliegtuigen werden op de grond verpletterd" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 1.4).

Het Italiaanse communiqué van heden zeide, dat — voor zover tot nu toe bekend — 60 personen werden gedood en 62 gewond bij de Noordamerikaanse luchtaanval op Cagliari. Belangrijke schade zou aan gebouwen aangericht zijn (New York (AP) 1.4).

DE GAULLE GAAT SPOEDIG.

Het Hoofdkwartier van het Franse Nationale Comité, dat gisteren de berichten bevestigde als zou De Gaulle zijn vertrek naar Algiers hebben uitgesteld, gaf heden een verklaring uit volgens welke alles een vergissing is. „De Gaulle — zo zeide men — wenst werkelijk zo spoedig mogelijk te vertrekken" (Londen, (AP) 1.4).

DE GAULLE GAAT WEL NAAR ALGIERS.

Het plaatselijke Comité Pro-France Combattante heeft gisteren het volgende telegram gekregen:

„Contrairement certaines nouvelles agence, General De Gaulle ne pense nullement retarder voyage alger et fait connaitre au contraire que pense rendre immediatement accompagne plusieurs membres comite national".

Vertaling:

„In tegenstelling met hetgeen door verschillende nieuwsagentschappen is bericht, denkt Generaal De Gaulle er niet aan zijn reis naar Algiers uit te stellen, integendeel wenst hij bekend te maken, dat hij voornemens is dadelijk de reis te aanvaarden in gezelschap van verschillende leden van het „Comité National Français".

SUMNER WELLES VOOR DE KAMER VAN KOOPHANDEL.

Benjamin Sumner Welles, de Noordamerikaanse Onder-Staatssecretaris, zeide in een redevoering voor de Kamer van Koophandel te New York: „Een van de grootste twijfels, welke thans heersen bij de deelgenoten van de Verenigde Landen, is de twijfel over de politiek, die de Verenigde Staten zullen volgen als de overwinning behaald is."

Welles verklaarde, dat „onze Geallieerden zich herinneren, dat wij ons na de overwinning van 1918 teruggetrokken van haast elke soort samenwerking met de vriendschappelijke landen in de taak van de heropbouw. Wij deden geen poging om ook de vrede te winnen. Het scheppen van een betrouwbare blijvende vrede is het grootste enige belang en doel van het land. Doch de grootste hindernis naar succes is het défaitisme. In de na-oorlogse periode zal het nodig zijn, dat dit land zijn volle aandeel ogenblikkelijk bijdraagt om hen te helpen, die in de nasleep van de oorlog behoeftig zijn gebleven."

„De hernieuwing van de handelsovereenkomsten-wet, welke in Juni afloopt, door het Congres", aldus Welles, „is de eerste echte proef om te zien of wij werkelijk van plan zijn samen te werken met de rest van de wereld in zaken, die van essentieel belang zijn voor het maken van een duurzame vrede" (New York, (AP) 1.4).

BELGISCHE GIJZELAARS DOODGESCHOTEN.

Het Belgische nieuwsagentschap deelde mede, dat de Duitsers 10 gijzelaars doodschoten nadat in één nacht vier aanvallen waren gedaan op Duitse bezettingstroepen. De nazies zouden hebben bekend gemaakt, dat 15 zouden worden geëxecuteerd, doch dat een der anderen werd gevat (Londen, (AP) 1.4.)

WALLACE IN VALPARAISO TERUG.

Ben Meyer seint uit Valparaiso:

Wallace kreeg een donderende ovatie, die alles overtrof wat tot nu toe in Chili gezien werd, toen hij omstreeks het middaguur met President Rios in Valparaiso terugkeerde. Hij werd begroet door talrijke duizendtallen van mensen, die hem op overweldigende donderende wijze verwelkomden, terwijl de fabrieksfluiten gilden en wel een dozijn muziekcorpsen de „Star Spangled Banner" speelden.

Het spoorwegstation was volgepropt met talloze duizenden toen de Presidentstrein binnenrolde. Wallace en Rios liepen samen naar het Plaza Sotomayor, waar zij gingen naar het balcon van het stadhuis. Hier werden zij begroet door den Burgemeester en verschenen zij voor de opeengepakte menigte, die zowel op de daken als op het grote plein stond.

Nadat men zich aan het volk vertoond had, passeerde een reusachtige parade het balcon, waar Wallace blootshoofd naast Rios stond. Na het noenmaal bezocht het gezelschap Vina del Mar. Later keerden Wallace en Rios per automobiel naar Santiago terug (Valparaiso, (AP) 1.4).

WALLACE VERLAAT SANTIAGO

De Noordamerikaanse Vice President Henry A. Wallace vertrok uit Santiago naar Antofagasta, uitgeleide gedaan door den minister van Buitenlandse Zaken Joaquin Fernandez (Santiago de Chili, (AP) 2.4).

RUSLAND AANVAARDT NOORDAMERIKAANSE UITNODIGING.

Gemeld wordt, dat de Sovjet Unie de uitnodiging van de Verenigde Staten aanvaardde om vertegenwoordigers te zenden naar een conferentie der Verenigde Landen over na-oorlogse voedselvraagstukken (Moskou, (AP) 2.4).

Het nieuws van vandaag.

De as poogt op wanhopige wijze nieuwe troepen per vliegtuig aan te voeren in Tunis en de Geallieerden hebben een machtige luchtvloot in de strijd geworpen om dat te voorkomen, den vijand in Afrika op te ruimen en zijn middelen van ontsnapping te vernietigen. Bijna honderd Vliegende Forten, de grootste strijdmacht der viermotorige bommenwerpers, die ooit gebruikt werd in dit gebied, bestookte de uitgebreide bevoorradingsbasis te Cagliari op Sardinië. Sprekende over de grote aanval op Cagliari zeide een Noordamerikaanse vlieger: „Als er iets was dat wij niet troffen dan moest het begraven zijn geweest. Talrijke vijandelijke vaartuigen en vele vliegtuigen werden aan stukken geslagen (blz. 1).

De Noordamerikanen en Britten in het Zuiden van Tunis komen steeds meer naar elkaar toe. Langs het Centrale Tunische front zijn de patrouilles actief en in Noord-Tunis trekt het 1ste leger verder op voorbij Sedjenane (blz. 1).

De Royal Airforce vierde gisteren haar 25ste jaardag met aanvallen op Duitsland, Nederland, België, afgezien nog van de aanvallen in het Middellandse Zeegebied. Onder de talrijken, die felicitatie-boodschappen zonden, waren: de Engelse Koning, Prins Bernhard en de Noordamerikaanse Generaal Henry Arnold (bzl. 3).

Lord Bruntisfield, de onder-Secretaris van de Britse Admiraliteit, verklaarde in het Hogerhuis, dat de Duitsers, Italianen en vazallen sedert het begin van de oorlog meer dan 8 millioen ton aan scheepsruimte verloren, afgezien van de verliezen, die door Rusland toegebracht werden. Ook de verliezen, welke de Japanners leden, vallen hierbuiten (blz. 3).

Generaal Charles de Gaulle, Leider der Strijdende Fransen, zal — tegen de geruchten in — wel spoedig naar Noord-Afrika vertrekken. Het is niet onmogelijk, dat de Generaal zich reeds in Noord-Afrika bevindt en daar besprekingen gehouden heeft met zijn collega Giraud. De radio van Algiers deelde namelijk mede, dat hedenmiddag een belangrijke verklaring zal worden gedaan (blz. 1).

Alzo naderen wij steeds meer een Franse eenheid om tegen de as te strijden en de Franse Republiek in ere te herstellen. Niet als voor de oorlog toen vrouwen als Hélène de Portes (zie blz. 4) haar invloed konden doen gelden in de Regering.

Aruba beleefde gisteren de opening van de Margriet-kazerne door Zijne Excellentie Gouverneur Dr. Petrus A. Kasteel, die speciaal met Zijn Gevolg overvloog. Het verslag van de plechtigheid publiceren wij hiernevens.

Naar aanleiding van het stuk uit „Jong Suriname" over het gebrek aan leerboeken schrijft de Augustinus-boekhandel ons. Uit deze brief kan men zien hoeveel reeds gedaan is en nog gedaan wordt om Curaçao te helpen voorzien van de nodige boeken (blz. 3).

„Margriet-Kazerne" Geopend.

Grootse Vlaggentooi op het Gebiedsdeel Aruba.

Gouverneur noemt Aruba's kazerne symbool van de kracht des Staatsdeels.

Gisteren heeft Nederland zijn eerste kazerne gekregen genaamd naar Oranje's jongste kind: De Margriet-Kazerne op Aruba.

Van vele Arubaanse huizen waaide het Rood-Wit-Blauw in de wind. Zijne Excellentie Dr. Petrus A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao, die zelf de plechtige naamgeving wilde verrichten, kwam er voor over, vergezeld van tal van officieren: Schout-Bij-Nacht Carel J. Baron van Asbeck, Kapitein ter Zee C. Hellingman, de Kapiteins Leendert Langeveld en Cornelis M. Meyboom; de Luitenants ter Zee Emile Dankmeyer en Hugo Corsten en Luitenant George Seppen.

Toen het vliegtuig op Dakota aankwam, roffelde de trom en een militaire erewacht bracht eerbewijs. Gezaghebber Isaac Wagemaker heette den Gouverneur welkom, tezamen met andere Arubaanse overheidspersonen. Een lange stoet van auto's snelde langs de brede, steeds meer bebouwde, Boulevard.

Langs vrolijk vlaggende woningen, naar de kazerne, die zo straks de naam van het klein Prinsesje dragen zou.

Het tafereel der plechtigheid was boeiend en keurig. Krijgers in het geld, daarachter een rij grimmige vechtwagens, het „zij-décor" gevormd door het sierlijk spel van waaiende wimpels aan de hoge masten van dobberende barken; Aruba's Politiebureau nog met de boeiende tooi van de vlaggen aller Verenigde Volken, tooi die ook nog van het Politiefeest van Woensdag gewaagde.

En in twee rijen militaire en burgerlijke hogen: De Nordamerikaanse kolonels Clement en Mitchell, de hoogste Britse militair Luitenant-Commandant Payce; Oudst-aanwezend Zee-officier Frits J. Krips; Kapitein Theophilus A. J. van Erp; Garnizoensarts (tevens landraad) Dr. Adriaan F. Dussenbroek, Pater Aloysius Frunt O.P., de aalmoezenier en tal van andere officieren en burgerlijke autoriteiten onder welke laatsten o.a. de Heren Ingenieur Joannes F. Groote, Meester, Henri A. J. Gijsen, Doctor Willem Harmsen en Schutte bevonden. De troepen werden gecommandeerd door den Kapitein der Mariniers, Gerardus H. van der Spek.

Zijne Excellentie de Gouverneur begaf zich achter de lezenaar (nadat Luitenant-adjudant Emile Ch. J. M. van de Laarschot het officiële besluit der naamgeving had voorgelezen) en sprak de volgende rede uit:

Mijnheer de Gezaghebber Schout bij Nacht, Officieren, Onderofficieren, Corporaals en Manschappen en Gij allen, die deze plechtigheid met Uw aanwezigheid wilt vereren.

Dit is een merkwaardig ogenblik in de geschiedenis van het Rijk, van dit Staatsdeel, van de weermacht.

Wat gebeurt, is bijna even eenvoudig als de echte doop. Uiterlijk een zeer simpele plechtigheid, betekent deze in wezen de inlijving van een mensenkind bij de onmetelijke schare, die zich noemt naar Hem, die zelf een ceremonie wilde ondergaan, welke een voorbeduiding was van de afwassing, welke voor christenen een sacramentele betekenis heeft verkregen.

Wat betekent deze „doop", deze plechtige naamgeving van een kazerne?

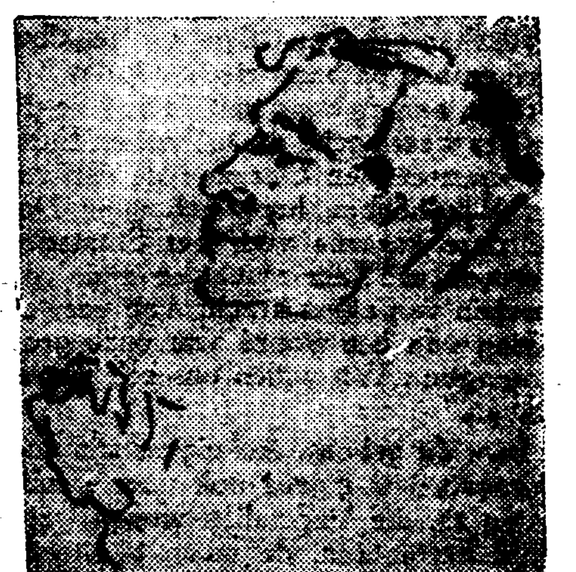
Herinner U goed, wat er gaande is. Het overgrote deel van het Koninkrijk der Nederlanden is door meedogenloze overweldigers bezet. Harde strijd alleen zal het weer aan hun klauwen ontrukken. Het Koninklijk Huis bevindt zich op vreemde bodem: de Koningin te Londen, waar zij met haar Ministers tijdelijk het Regeergezag oefent. De Prinses met haar kinderen vertoeft in Canada.

Alleen in Suriname en in dit Staatsdeel is het gezag der Kroon onverlet, hier alleen is nog vrije Nederlandse grond; schepen, die onze trotse vlag over de zeeën voeren, weten zich hier thuis.

En hier bouwen wij nu een nieuwe kazerne en mogen haar noemen naar de jongste telg van ons Vorstenhuis.

Het moet een zonderlinge gewaarwording voor den vijand zijn, dat dit geschiedt. Het zal — zo zij er kennis van nemen en wat vreemde winden brengen het nieuws niet over — een straal van hoop werpen in de nacht, waarin Nederlanders in Europa en onderdanen van de Koningin in Azië leven.

Zeker: de bemanning van één kazerne is niet veel, als wij haar vergelijken met de millioenen, die nu van weerszijden in de vuurovens van de Moloch Mars worden geworpen. Maar zij is toch een bewijs van onze wil, eigen leven te leven en eigen grond te verdedigen. Als zodanig betekent het wel veel.

GOUVERNEUR
DR. PETRUS A. KASTEEL.

Het Koninkrijk moge geslagen zijn, het is niet verslagen, zolang het zich niet verslagen weet, zolang zijn zonen het, zo nodig, met de inzet van hun leven willen verdedigen.

Daarom is de nieuwe kazerne hier nu van betekenis voor het gehele Rijk, want zij verkondigt de wil te leven en waar die bestaat, is het sterven ver.

Voor het Staatsdeel Curaçao ook zal deze kazerne van betekenis zijn.

Niet alleen van militaire betekenis. Uiteraard staat die betekenis voorop, want een kazerne is nu eenmaal het verblijf van weermacht en het doel van weermacht is allereerst: militair.

Maar, dit is het toch niet alleen.

Ik zie in de eigen weermacht van Curaçao meer dan een militair apparaat. Eigen weermacht is tevens voorbode en de zekere waarborg van eigen krachtsontplooiing en van meer zelfstandigheid in de toekomst.

Op deze uitbreiding van zelfstandigheid is de Nederlandse staatkunde gericht. Ons Rijk zal niet centralistisch zijn als menig ander; het zal anders uitgroeien dan het Britse Gemenebest; het zal, verspreid als het is over de globe niet federalistisch kunnen wezen als andere bondstaten. Het zal zeker één zijn onder het Huis van Oranje, doch hoever de delen zelfstandig zullen zijn, zal grotendeels afhangen van eigen werkzaamheid.

Van die werkzaamheid maakt de weermacht een gewichtig onderdeel uit. In verbazend snel tempo is de opbouw hier gegaan. Wat vijf jaar geleden ondenkbaar werd geacht, is nu werkelijkheid. — Er is een eigen weer-

macht hier en het eigen kader is komende, langzaam maar zeker.

De oorlog heeft ons wel geleerd, dat het scheppen van een weermacht geen werk van dagen of weken of maanden is. Dat is het niet voor Engelsen of [Noord-]Amerikanen, het is evenmin zo voor Curaçao of Aruba.

Een weermacht eist zoveel organisatie, zoveel voorbereiding, zoveel bijkomstige onderdelen, zoveel vorming, zoveel oefening, zoveel uithoudingsvermogen, zoveel geduld, zoveel gewoonten, zoveel offers, dat men haar vergelijken kan met een goed grasveld: alleen de tijd en de zorg maken het tot wat het bewonderend oog van den deskundige trekt. Dit is het, waaraan wij op dit ogenblik moeten denken.

Een stuk van het om de vrijheid worstelend Koninkrijk verrijst hier: een stuk van het vrijer wordende, nieuwe Staatsdeel Curaçao; een onderdeel van de weermacht van het gehele Koninkrijk.

Wie dat beseft, heeft de betekenis van dit gebeuren vervat. Een kazerne is slechts steen; een weermacht is leven. Of zij wèl leeft, hangt van haar leden af.

Wij zouden liever iets anders bouwen dan kazernes. Maar de weten schap, geleerd uit droeve ervaring, dat recht zonder macht waardeloos is, dwingt ons.

Niemand onzer onttveinst zich de offers, die de opbouw der weermacht vraagt. Ik denk niet alleen aan stoffelijke offers, aan de voorziening van hen, die het slachtoffer zouden kunnen worden van het feit, dat kostwinners worden opgeroepen.

Voorzover op dit punt een betere geldelijke herziening nodig was, is gepoogd daaraan tegemoet te komen door de nieuwe regeling, waarvan u allen wel kennis zult hebben genomen. Maar ik denk ook aan de persoonlijke offers die de dienstplicht van zovelen uwer vraagt.

Ik kan daarop slechts zeggen: herinnert u, dat het dienen der gemeenschap een edele taak kan zijn en dat willen dienen, ons pas verheft. Het is een zaak van persoonlijkheid, niet van rang of stand.

De armste arbeiders kan als gewoon soldaat door zijn dienst goed te doen evenveel betekenen als een officier, hoe hoog in rang deze ook. Op de eigen persoonlijkheid komt het aan: wie waarachtig dient, adelt zichzelf.

Van dezulken hangt het af, wat een kazerne is. Zij scheppen de geest, die van een gemeenschapsplaats als deze ik zeg niet een hemel, maar wel een school van burgerdeugd of een hel kan maken.

Van harte hoop ik, dat deze kazerne zulk een school zal zijn. Het kan geen pensionaat zijn, maar wel een plaats, waaruit nodeloos grove taal en achteloze levenshouding kan worden geweerd. Ik spreek de wens uit, dat allen Nederlanders en Nederlandse onderdanen van hier en elders daaraan zullen medewerken.

Dan kan dit huis worden een plaats, waaraan met vreugde zal worden gedacht en terug gedacht. Dan zal het banden van goede en blijvende kameraadschap scheppen Dan zal het doen denken aan de band met Nederland en Oranje, aan de band met de andere delen der weermacht, die in Azië en Europa, op zeeën en Oceanen de eer van het Rijk hebben hoog gehouden Dan zal deze kazerne voor het Staatsdeel Curaçao een der symbolen zijn, die spreken van eigen kracht, van verwerkelijking van het woord van onze grote Koningin: „Wij willen ons zelf zijn en blijven."

Laat dit gebouw iets eigens zijn voor Curaçao, iets eigens ook voor Aruba. Laten zij, die hier zullen wonen, zich altijd herinneren, de naam te moeten hoog houden van een Prinses uit het roemruchte Huis, van hetwelk zovele leden ons een voorbeeld hebben gegeven van waarachtige burgerdeugd.

Laten zij bewijzen, dat men deugd beoefenen kan, ook in de kazerne.

En hiermede verklaar ik, dat dit gebouw voortaan heten zal: Margrietkazerne.

Met enkele goede en hartelijke woorden dankte vervolgens ondstaanwezend zee-officier, Luitenant ter Zee 1e klasse Frits J. Krips. Toen werd onder tromgeroffel en klinkklaar trompetsignaal de Vaderlandse vlag in de top des hogen vlaggemasts gehesen. Als steeds een ontroerend ogenblik. Juist in onze dagen getuigend van Nederlands ongebroken strijdbereidheid en wil tot nationale vrijheid. De soldaten doodstil met gepresenteerd geweer, de officieren salueerend, de burgers met ontbloot hoofd. Zo ging de vlag voor Aruba's Margriet-kazerne in top.

Een oorkonde (van 's Heren Van Eertens kundige hand) werd gemetseld in de stenen voet van de vlaggemast, en toen trokken de troepen en ratelden de vechtwagens langs hun Gouverneur. Kranig marcheerde dit deel van Aruba's militaire macht.

De Gouverneur en het groot gezelschap van overheidspersonen bezichtigden de ruime gebouwen, dronken onder gezellig praten, in de ruime cantine een frisse dronk, gestimuleerd door het zoutende zout van bijbehorende, gestandariseerde knabbelarij.

Het was een waarlijk goede en zinrijke plechtigheid geweest, die met voldoening, vreugde en trots mag worden bijgeschreven in Aruba's annalen. De geschiedschrijver verzuime dan niet (met zijn zwartste inkt) daarbij aan te tekenen, dat de trots van 's eilands statenleden, ofschoon beleefdelijk tot de plechtigheid uitgenodigd, afwezig was („en zonder daarvan kennis te geven", verzekerde een man, die het weten kan).

Van Aruba's 3 nieuwsbladen waren 2 niet op het appèl voor deze bij uitstek vaderlandse plechtigheid verschenen. Ook dit zij vastgelegd voor de Arubaanse eeuwigheid.

* * *

Na afloop verenigden de officieren zich aan een keurig noenmaal en Zijne Excellentie de Gouverneur verleende drukbezochte audiënties aan ambtenaren en andere burgers.

Omstreeks 17.30 uur had op Dakota het afscheid plaats. Militairen brachten het eerbewijs. De Gezaghebber en andere militaire en burgerlijke autoriteiten waren aanwezig. Het vliegtuig koos de grote ruimte.

Voor Aruba's Margriet-kazerne wapperde het Rood-Wit-Blauw aan zijn hoge mast.

Het was een mooie dag geweest.

De Staten van Curaçao vergaderen.

Apostolaat ter Zee boekt succes.

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao in vergadering bijeen ter behandeling van enkele landsverordeningen. Bij de „Ingekomen Stukken" was allereerst een Brief van Zijne Excellentie den Gouverneur, waarin Deze den Staten van Curaçao mededeelt, dat de Gouverneur met gebruikmaking van artikel 31 der Curaçaose Staatsregeling enige aanvullingen en wijzingen heeft aangebracht in het Wetboek van Militaire Strafrecht, het Reglement van Krijgstucht voor Curaçao en in het Reglement van de Rechtspleging bij de Landmacht in Curaçao. Al deze wijzingen staan in verband met de oorlogsomstandigheden en zullen slechts geldig blijven voor de duur van de oorlog. De Voorzitter der Saten stelt voor het stuk ter inzage van de leden te deponeren.

Ook was er een brief, waarbij het verzoek der Staten werd ingewilligd, gedaan in het Voorlopig Verslag van de 2e Suppletoire Begroting 1942, om inzage te verkrijgen van de Jaarverslagen over het Onderwijs in 1941. Deze Jaarverslagen werden eveneens voor inzage ter griffe gedeponeerd.

Vervolgens was er een stuk, waarbij de Heren John Horris Sprockel en Carel Nicolaas Winkel door Zijne Excellentie den Gouverneur werden benoemd werden voor het jaar 1943-1944 respectievelijk tot voorzitter en ondervoorzitter van de Staten van Curaçao. Na voorlezing van dit stuk den Heer Carel N. Winkel met zijn feliciteert de Heer John H. Sprockel benoeming en dacht vervolgens namens beiden het Bestuur voor deze benoeming.

Nu is er een Brief van den Gouverneur, waarin Deze mededeelt, dat door de Nederlandse Regering bepaald is, dat met ingang van 1 April 1943 alle Curaçaose schepen zullen worden ingeschreven in het hulpscheepsregister te Londen. Alle Curaçaose schepen zullen hun vaarbrief moeten inleveren en zullen een Nederlandse vaarbrief krijgen. De consequentie hiervan is, dat de Curaçaose schepen onder de Nederlandse wet vallen en dus ook alle schepelingen. De scheepvaartinspecteur W. van der Giessen is met de regeling der vaarbrieven enz., belast.

Hierdoor is het verzoekschrift van het Apostolaat ter Zee om de Nederlandse wet op de Curaçaose schepen toe te passen dus ingewilligd. Ook de Staten hebben zich hiermede bezig gehouden. In hun vergadering van 4 Maart 1943 stelden zij nog een contractcommissie in om besprekingen te voeren met de commissie, die door Zijne Excellentie den Gouverneur ingesteld was, om dit verzoekschrift en deze quaestie te behandelen.

De Voorzitter der tSaten zeide nog, dat er nu alleen twijfel blijft of de Curaçaose zeilvaartuigen en vooral de motorzeilvaartuigen al of niet onder deze bepaling vallen. Dit zal echter nagevraagd worden.

Bovendien was er nog een brief, waarbij de Heren Doctor Cornelius Süthoff, voorzitter van het Hof, en Doctor Wybojan Goslinga, inspecteur van het Onderwijs, namens het Bestuur gemachtigd werden de beraadslagingen der Staten voor deze vergadering ter advies en ter voorlichting bij te wonen. De Voorzitter heet hierop beide Bestuursgemachtigden hartelijk welkom en zegt toe, dat de leden der Staten met belangstelling naar hun woorden zullen luisteren.

Hierop vraagt Statenlid John A. de Jongh het woord om den Heer J. H. Sprockel geluk te wensen met zijn herbenoeming tot Voorzitter der Staten. Hij spreekt hierbij de wens uit, dat de samenwerking tussen Voorzitter en leden weder even aangenaam zal zijn als in de voorgaande jaren.

De Heer Sprockel dankt den Heer De Jongh voor zijn sympathieke woorden en spreekt eveneens de verwachting uit, dat de samenwerking een vruchtbare zal wezen, vooral ook in het belang van het Gebiedsdeel Curaçao.

Hierop wordt in behandeling genomen het: „Ontwerp-landsverordening tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao zoals dit sedert is gewijzigd en aangevuld laatstelijk bij de Landsverordening van 20 Februari 1942."

Allereerst vraagt het woord Doctor Adolphe W. J. M. Desertine om te vragen waarom niet over de gehele linie in verband met de verduistering de straffen verzwaard werden en waarom dit alleen gescheidde bij de opgesomde misdrijven. Was een algehele verzwaring niet beter geweest, zoals ook oorspronkelijk het plan van het Bestuur scheen te zijn?

Dortor Cornelius Süthoff neemt nu het woord en dankt allereerst de Voorzitter voor zijn vriendelijke woorden van welkom. Vervolgens wenst hij Voorzitter en Ondervoorzitter geluk met hun benoemingen en sluit zich aan bij de woorden van Statenlid J. A. de Jongh. Wat de vraag van den Heer Desertine betreft, het volgende:

Een verzwaring van de strafmaat over de algehele linie in verband met de duisternis bleek niet geheel te zullen voldoen. Het Bestuur heeft derhalve een lijst opgesteld van de misdrijven, die in aanmerking kwamen. Het gaat bijv. niet aan een dronken man in de verduistering zwaarder te straffen dan in het avondlicht. Zo zijn er meer voorbeelden mogelijk. Een algemene strafverzwaring is uit den boze. Er zullen echter wel gevallen zijn, die nog niet op de lijst der verzwaring staan. Mocht echter blijken, dat dit nodig is, dan zal daarin voorzien worden. Het gevolgde systeem is in ieder geval juist.

Over de doodstraf.

Bij artikel 1 van dit ontwerp vraagt de Heer Elias A. Römer het woord om een amendement in te dienen ter afschaffing van de doodstraf bij de verzwaarde straffen. Daar zijn amendement ondersteund wordt, verdedigt de Heer Römer zijn amendement als volgt:

In de afdelingen waren de leden der Staten algemeen van oordeel, dat de straffen in verband met de verduistering verhoogd moesten worden. Ten aanzien van de verzwaring van de doodstraf waren de meningen echter verdeeld. „Ik", zo zeide Heer Römer, „ben afkerig van de doodstraf. In principe ben ik er tegen, ik vind haar gruwelijk en haatdragend". Sedert oude tijden bestaat de doodstraf, maar naargelang de beschaving toenam, werd zij afgeschaft. Ongeveer 70 jaar geleden werd de doodstraf in het Moederland afgeschaft. Alhoewel er steeds naar gestreefd moet worden, dat de wetgeving der Gebiedsdelen in overeenstemming moet zijn met die van het moederland, werd de doodstraf hier in Curaçao toch gehandhaafd. De doodstraf is niet noodzakelijk. Er zijn andere middelen, zoals levenslange opsluiting enz.

Dr. Süthoff constateert in zijn antwoord aan den Heer Römer 2 feiten: 1e. Er bestaat doodstraf in ons strafrecht; 2e op het ogenblik is er sprake van verzwaring betreffende verschillende straffen in verband met de verduistering. Er is dus op het ogenblik geen principieel debat over de doodstraf. De Heer Süthoff kan de bezwaren van den Heer Römer begrijpen. Misschien is de doodstraf ook inderdaad niet nodig in de rechtsorde op Curaçao. Er zijn echter andere rechtsorden, waar het wel nodig is. In de Verenigde Staten van Noord-Amerika bestaat de doodstraf en wordt zij ook toegepast. Misschien is het mogelijk, dat na de oorlog in Europees Nederland gevraagd zal worden om wederinvoering van de doodstraf in verband met de chaotische toestand, die er dan zal heersen. Een voorbeeld hiervan is de toestand, die er was na Wereldoorlog I. Er werden toen zeer veel misdrijven, gepleegd. Overal zwierven desperado's rond tot alles in staat. De Bestuursgemachtigde hoopt natuurlijk, dat dit op Curaçao ander zal zijn.

De spreker haalt deze toestand echter aan om te wijzen op de mogelijkheid, dat de doodstraf na de oorlog in veel landen weer zal worden ingevoerd. Bovendien is er bij dit ontwerp geen sprake van hoe men principieel tegenover de doodstraf staat. Hier gaat het slechts, aannemende dat er doodstraf bestaat, over de consequente doorvoering van verzwaring van straf.

De Heer Römer verklaart, dat de Bestuursgemachtigde hem niet overtuigd heeft. Hij blijft de doodstraf zien als een wraakneming. Dit vindt de spreker niet juist. Men moet het delict haten, doch met den persoon medelijden hebben. Men moet de maatschappij veilig stellen tegen zulke personen door hen af te zonderen. Ook in de Verenigde Staten van Noord-Amerika zijn Staten, die de doodstraf niet hebben.

Bestuursgemachtigde Süthoff verklaart nogmaals, dat hij geen betoog gehouden heeft voor handhaving van de doodstraf. Hij heeft zelfs gezegd, dat hij haar voor Curaçao niet zo nodig oordeelt, maar er is nu geen reden om daar principieel over te spreken. Nu is slechts in behandeling een consequente doorvoering van strafverzwaring. Zo de Staten willen, kunnen zij altijd nog een voorstel indienen tot afschaffing van de doodstraf over de gehele linie.

De Heer William R. Plantz valt den Heer Römer bij en zegt, dat het hier een uitbreiding betreft van de toepassing van doodstraf. In Nederland is zij 70 jaar geleden geleden afgeschaft. Waarom niet op Curaçao? Hebben de Curaçaoënaars soms een crimineler aanleg? Er is sedert de wijziging van het Wetboek van Strafrecht in 1918, waarbij de doodstraf gehandhaafd bleef, geen doodstraf meer uitgesproken. De Heer Plantz vindt het dan ook niet juist nu er nog uitbreiding aan te geven.

De Bestuursgemachtigde Süthoff wijst er op, dat de doodstraf gehandhaafd bleef voor alle koloniën toen zij in Nederland werd afgeschaft. Dit bleek voor Oost-Indië ook noodzakelijk, waar zij nog dikwijls werd toegepast. De laatste jaren verleenden de Gouverneurs-Generaals steeds gratie. Iedereen weet bovendien, dat in de verduistering vele gruwelijke misdaden kunnen bedreven worden. De landen in oorlog hebben daarvan voldoende te zien gegeven.

Voorzitter Sprockel wijst er nog op, dat de verduistering inderdaad de misdaad in de hand werkt. Er zijn op Curaçao veel mensen, die des avonds niet meer uit durven gaan en zelfs thuis zich niet veilig gevoelen. Verzwaring van straf en in dit geval ook tot doodstraf zal in ieder geval praeventief werken.

Hierop kwam het amendement in stemming en werd verworpen met 3 tegen 8 stemmen.

Hierop verlangden de stemmers voor het amendement, dat er een aantekening in de Notulen wordt gemaakt, waaruit blijkt, dat zij tegen alle verzwaringen der straf tot doodstraf stemmen.

Hierop vraagt Statenlid De Jongh om deze landsverordening in het Papiaments te vertalen en liefst in behoorlijk Papiaments. Bestuursgemachtigde Süthoff zegt, dat hij dit verzoek aan de Secretarie zal overbrengen, vooral wat het behoorlijke Papiaments betreft.

Hierop wordt in stemming gebracht „Ontwerp-landsverordening tot aanvulling van de verordening van 17 April 1872, houdende herziening van het tarief van Justitiekosten in strafzaken". Dit wordt aangenomen.

De twee volgende ontwerpen-landsverordeningen betreffende wijziging Ongevallenregeling 1936 en wijziging en aanvulling van de Burgerwachtlandsverordening 1942 worden eveneens aangenomen.

Bij de behandeling van het Ontwerp-landsverordening tot wijziging en aanvulling van de Subsidieverordening Bizonder Onderwijs, vraagt Statenlid Jean A. J. Ellis het woord om te vragen of het Bestuur weet, dat het Katholieke Schoolbestuur grote bezwaren heeft tegen de wijze van inning der schoolgelden. Zo ja, is het Bestuur dan bereid daaraan tegemoet te komen.

Bestuursgemachtigde Goslinga verklaart, dat het Bestuur deze bezwaren kent en dat het Bestuur naar een redelijke oplossing van deze bezwaren zal streven. Hij hoopt, dat er dit jaar nog een bevredigende regeling zal getroffen worden.

Hierop werden nog enige wijzigingen aangenomen in het Reglement van Orde en de vergadering gesloten.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Vr., 2 April:

Telegram Afdeling: Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Barends, tel. 440, Emmastad 24.

Dok-afdeling: v. Veen, tel. 431.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdiensten, Zondag 4 April 9.30 uur. Voorganger Ds. C. Th. Steenstra.

Sociëteit „Groot Kwartier": Het Bestuur der Sociëteit verzoekt eenieder, die zich opgegeven heeft als lid voor een eventueel op te richten Bridge- en Pandoerclub as. Zaterdag, 3 April om 20 uur in de Sociëteit aanwezig te zijn.

DANKBETUIGING

De Commandant van het Korps Militaire Politie zegt hiermede oprecht dank voor de vele blijken van belangstelling en waardeering welke het Korps mocht ondervinden ter gelegenheid van zijn 15-jarig bestaan.

E. L. VENEMA.

966

Raf viert 25e jaardag met aanvallen op Duitsland, Nederland, België, Frankrijk.

INVASIE - BEDREIGING BAART GROTE ONRUST BIJ DE AS.

BELANGRIJKE VERKLARING VAN ALGIERS VERWACHT.

De radio van Algiers maakte bekend, dat een belangrijke verklaring door de radio van Algiers zou worden uitgezonden om 14.45 uur Curaçaose tijd (Londen, (AP) 2.4).

DE RAF 25 JAAR OUD.

De Royal Airforce vierde heden haar 25e jaardag. Koning George zond een boodschap, waarin hij zeide: „Voor mij persoonlijk is het een jaardag van diepe betekenis, omdat op deze dag in 1918 ik voor het eerst werd opgenomen in deze strijdmacht en er voor mij een deelgenootschap begon, die nooit iniger is geweest dan thans. In de kwart eeuw, sedert de Royal Airforce haar huidige naam aannam, heeft zij steeds gewonnen en wint zij nog steeds."

Ook Generaal Henry H. Arnold, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse legerluchtmacht, zond een boodschap. Hierin zeide hij, dat de Noordamerikaanse vliegers vooruitzien naar een steeds nauwere samenwerking met de Royal Airforce, „zodat zij vleugel aan vleugel kunnen vliegen naar de vernietiging van onze gemeenschappelijke vijanden." Luchtmaarschalk Sir Charles Portal antwoordde hierop: „Wij zijn ons steeds bewust van de steun, die de Noordamerikaanse leger-luchtmacht ons heeft gegeven en nog geeft". (Londen, (AP) 1.4).

VERJAARDAG VIERDE. HOE DE RAF HAAR 25e

De Royal Airforce vierde haar 25e verjaardag met uitgebreide vluchten boven het vasteland. Het Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat Mosquito-bommenwerpers de werkplaatsen van de spoorwegen te Trier en Ehrang in het Westen van Duitsland bestookten. Escaders van gevechtsvliegtuigen vlogen ook boven Frankrijk en België, waarbij zij spoorwegen andere vervoermiddelen aanvielen.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide, dat Whirlwinds en Typhoons 2 locomotieven vernietigden en 6 andere beschadigden bij aanvallen op België. 4 Werden beschadigd in het gebied van Roulerf en Gent. De bestuurder van een Mosquito beschoot het krachtstation van Guelerdan en zette het gebouw in brand (Londen, (AP) 1.4).

EDEN VOOR HET CANADESE PARLEMENT.

Anthony Eden zeide in een redevoering voor een gezamenlijke bijeenkomst van het Canadese Parlement: „De algehele ontwapening van Duitsland, Italië en Japan is noodzakelijk voor een duurzame vrede. Zij moeten nooit meer in staat zijn hun kracht te beproeven. Dan zal de vrede inderdaad een kans van bestaan hebben, Ik heb geen geloof in de beloften van hun staatslieden noch in de mooie verzekeringen van hun apologeten".

Eden zeide, dat het voor de Verenigde Landen beter is gestadig een gemeenschappelijke verstandhouding en middelen van samenwerking op te bouwen dan ineens een of andere uitvoerige structuur te ontwerpen (Ottawa, (AP) 1.4).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUE.

„In de nacht van 1 April vonden geen belangrijke veranderingen aan het front plaats. Aan het Westelijk front consolideerden onze troepen hun stellingen en voerden zij patrouille-activiteiten uit. De manschappen van een afdeling sloegen een vijandelijke tegenaanval af en ruimden ongeveer een compagnie van het Duitse voetvolk op. In een andere sector poogden de nazies des nachts de stellingen te heroveren, die door hen verloren werden. Een groep van onze troepen ging den vijand tegemoet met geweer en machinegeweervuur. De vijand trok zich terug en liet bij de prikkeldraadversperringen 60 gesneuvelde officieren en manschappen liggen.

Ten Zuiden van Byeli doodde een afdeling in gevechten met den vijand ongeveer 200 Duitse officieren en manschappen. 2 Anti-tankkanonnen, 7 machinegeweren en 6 vrachtwagens met granaten en mijnen werden veroverd. In het gebied aan de middenloop van de Donets wisselden onze troepen artillerie- en machinegeweervuur met den vijand. Een afdeling van de formatie X sloeg de aanvallen van het vijandelijke voetvolk af en bracht de Duitsers hevige verliezen toe. In een andere sector werden 7 uitgravingen vernietigd, een ammunitie-opslagplaats opgeblazen en 6 vijandelijke mortierenbatterijen tot zwijgen gebracht door ons geschut.

In het Kubangebied leverden onze troepen offensieve gevechten. Een detachement van de afdeling X brak hierbij de vijandelijke weerstand en veroverde 3 bewoonde plaatsen.

Onze vliegers bestreden gisteren de vijandelijke strijdkrachten, die poogden een onzer objecten aan te vallen. Als resultaat van de luchtgevechten werden 6 Duitse vliegtuigen neergeschoten. Nog 3 bommenwerpers werden neergeschoten en 3 beschadigd door ons luchtdoelgeschut. Alles tezamen werden 9 vijandelijke pliegtuigen vernietigd en 3 beschadigd. Onze luchtmacht leed in dit gevecht geen verliezen" (Moskou, (AP) 2.4).

OPRUIMINGSOPERATIES OP EILANDEN IN STILLE ZUIDZEE.

Het Britse nieuwsagentschap zeide in een bericht van een voorutgeschoven Geallieerde basis op Nieuw Guinea, dat speciale Australische patrouilles op de eilanden Goudenough en Trobiand honderden Japanse schipbreukelingen van de verpletterde convooien in de Bismarck Zee gevangen namen. Nog honderd Japanners werden gedood toen zij weerstand boden. Het eiland Goudenough ligt op 80 kilometer van het Zuidoostelijke punt van Papoea en het eiland Trobiand ligt nog 145 kilometer ten Noord-Oosten daarvan (Londen, (AP) 2.4).

DE NAZIES ZIJN ONGERUST.

De Londense „Daily Press" zeide, dat volgens bekendmaking van de Duitse radio de nazie-troepen in Noorwegen jacht maken op parachutisten — naar men zegt Britten en Noren.

Aan de Zuidelijke grens van de Geallieerde invasie-boog maakte de Italiaanse Minister van Propaganda Alessandro Pavolini bekend, dat Sicilië een „versterkte voorpost was geworden van het Europese vasteland tegen elke aanval van de Middellandse Zee uit".

Gisteren maakte Italië bekend, dat een nieuwe mobilisatiewet van kracht zou worden in geval van een invasie. Naar men zegt zouden nieuwe Duits-Italiaanse besprekingen over de defensie van het vasteland begonnen zijn. Uit Ankara wordt gemeld, dat militaire kringen vernamen, dat de Duitsers een „leger van de Balkan" organiseren om een invasie van Zuid-Europa te bestrijden. Men zegt, dat het leger zou bestaan uit Duitse, Hongaarse, Bulgaarse en Croatische soldaten, die speciaal geoefend zijn voor de verdediging van de woeste berglanden aan de kusten van de Balkan.

Ook zeide men, dat de Duitsers Servië hebben opgenomen in hun algehele mobilisatie-program waarbij elke lichamelijk geschikte personen voor dienst wordt opgeroepen.

Een kort bericht van het Britse nieuwsagentschap uit Stockholm zeide, dat de „inwendige politieke spanning niet alleen te wijten is aan de luchtaanvallen. Zij weerspiegelt de Duitse onrust over mogelijke uitbarstingen van vijandige elementen in de bezette landen".

Radio-Parijs maakte bekend, dat van nu af de personen, welke ervan beschuldigd worden communist of anarchist te zijn in Frankrijk de procureur moeten aanvaarden, welke hen wordt toegewezen door de rechtbank, in plaats van die zelf te kiezen.

Dezelfde bron zeide, dat autoriteiten, die vluchtelingen en Joden helpen ontsnappen uit het Duitse sleepnet zullen worden veroordeeld tot tien jaar hechtenis (Londen, (AP) 1.4).

DUITS COMMUNIQUE OVER GEALLIEERDE SCHEEPVAARTVERLIEZEN.

Het Duitse communiqué meldde het volgende over de verliezen, die men in de maand Maart zou hebben toegebracht aan de Geallieerde scheepvaart: „In de strijd tegen de Britse en Noordamerikaanse zee-verbindingen brachten de Duitse duikboten in de maand Maart 1938 vijandelijke koopvaardijschepen tot zinken met een totaal van 851.600 bruto ton. Nog 18 schepen werden getorpedeerd.

De Luftwaffe bracht in dezelfde periode 11 vrachtschepen tot zinken met een totaal van 75.000 bruto ton.

Voorts werden 39 vrachtschepen met een totaal van 220.000 ton beschadigd. Men kan aannemen, dat een deel hiervan tot zinken kwam. Alzo werden in Maart op zijn minst 140 vijandelijke schepen tot zinken gebracht met een totaal van 926.500 bruto ton.

De Marine en de Luftwaffe hadden ook succes in de strijd tegen de vijandelijke oorlogsschepen. Lichte vlootstrijdkrachten brachten 2 torpedojagers, 7 duikboten en 9 motor-torpedoboten tot zinken. Bovendien werd een torpedojager tot zinken gebracht door een duikboot. 2 Torpedojagers en 7 motor-torpedoboten werden beschadigd. De Luftwaffe vernietigde een duikboot en een escorte-vaartuig en beschadigde 2 torpedojagers, 2 duikboten en een patrouille-vaartuig" (New York, (AP) 1.4).

DE VERLIEZEN VAN DE ASSCHEEPVAART.

Lord Bruntisfield, Onder-Secretaris voor de Admiraliteit, zeide in het Hogerhuis, dat de Geallieerden sedert het begin van de oorlog tot eind Februari 8.018.000 bruto ton aan koopvaardijschepen van de as tot zinken brachten, veroverden of beschadigden. Hiervan is 4.027.000 bruto ton Italiaans, 3.365.000 bruto ton Duits en 626.000 van de vazalstaten van de as.

„Onder deze cijfers vallen niet de verliezen of schade, welke door onze Russische Geallieerden werden veroorzaakt. Daarvan zijn de cijfers niet beschikbaar."

Over de Japanse verliezen weigerde Lord Bruntisfield een verklaring af te leggen. De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide op 17 Maart in Washington dat hij de vernietigde Japanse scheepsruimte op 1.857.000 bruto ton schatte. (Londen, (AP) 1.4).

COMMUNIQUE VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit: „Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 30 Maart vielen Lightnings van het leger in de morgenuren de Japanse stellingen te Kiska aan. In de vroege namiddag vielen Liberator zware bommenwerpers en Lightning-gevechtsvliegtuigen de Japanse stellingen aan de Holtsbaai van het eiland Attu aan. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden terug.

Later in de namiddag vielen Liberator bommenwerpers van het leger en Lightning-gevechtsvliegtuigen het hoofdkamp van de Japanners op Kiska aan. Een Noordamerikaanse bommenwerper werd bij deze aanval neergeschoten door het luchtdoelgeschut.

Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Op 30 Maart vielen duikbommenwerpers, begeleid door Wildcat gevechtsvliegtuigen de Japanse installaties te Munda op het eiland Nieuw Georgië aan. Voltreffers werden geplaatst en branden gesticht. Alle Nooramerikaanse vliegtuigen keerden terug."

De aanval op Munda betekende, dat de Japanse luchtbasis op het eiland Nieuw Georgië meer dan honderd maal is aangevallen binnen de laatste vier maanden (Washington, (AP) 1.4).

Curaçao.

HEER JONKHEER NAAR DE C.P.I.M.

De Directie van de C.P.I.M. heeft na overleg met Zijne Excellentie den Gouverneur den Heer Cornelius W. J. Jonkheer, hans substituut-griffier en waarnemend griffier (voor Dr. da Costa Gomez), gevraagd in haar dienst te treden. Met 1 Mei as. zal zulks het geval zijn.

De Heer Jonkheer zal belast worden met de algemene zaken, juridische adviezen en als assistent van Professor Oppenheim. Hij treedt dus voor een deel in de plaats van den indertijd vertrokken Heer Bichon van IJsselmonde, wiens plaats in de Staten evenwel voor den Heer Frederik A. Vromans werd ingenomen.

EEN VRIENDSCHAPPELIJK GEBAAR EN GOED NIEUWS.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Dezer dagen komt hier een schip aan met voedingsmiddelen en andere artikelen dat eigenlijk bestemd is voor Guadeloupe en Martinique, doch de Noordamerikaanse Regering bepaalde dat dit schip daar thans niet heen zal gaan en heeft het vriendschappelijke en vooral ook nuttige, gebaar gedaan om het schip naar Curaçao te dirigeren, dat (evenals natuurlijk ook Aruba) de eerste keuze uit de lading die 2277 ton bedraagt zal kunnen doen. Dit is ook om andere reden een mooi voordeel voor ons omdat alles buiten de scheepsruimte en de vaste toegewezen hoeveelheden, de zg. „quota", omgaat. Buiten deze 2277 ton heeft het schip nog 308 ton goederen aan boord die bestemd zijn voor de Franse gebieden Cayenne en St. Laurient die deze wel zullen krijgen.

Deze aangelegenheid is in handen van de In.-Cu die spoedig nadere berichten hierover zal verschaffen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Voetbal: Excelsior B — Vitesse B.**

— **Katholieke Padvinderij:** 11 April om 10.15 uur St. Jorisbijeenkomst. Dringende opkomst verzocht. De bijeenkomst wordt gehouden in het gebouw van de Katholieke Jeugdcentrale, Conscientiesteeg.

TEKORT AAN LEERBOEKEN.

Van de St. Augustinus-boekhandel ontving de Redactie de volgende brief: „Naar aanleiding van het artikel in „Jong Suriname" over het tekort aan leerboeken, dat door u in uw nummer van Dinsdag jl. werd aangehaald, is het misschien nuttig even het een en ander onder uw aandacht te brengen.

Men zou na het lezen van dat artikel kunnen gaan denken, dat er op Curaçao niets gebeurt om in de verschillende leemten, ontstaan door de isolatie van het Moederland te voorzien.

Onmiddellijk na 11 Mei 1940 hebben wij ons gewend tot de Commissie Rechtsverkeer om de nodige faciliteiten voor het herdrukken van de Engelse leerboekjes van Ymker en Veldhuis. Na bekomen toestemming is daartoe overgegaan en worden die herdrukken op alle scholen gebruikt.

Voor het herdrukken van een serie rekenboeken van 12 delen konden wij verlof bekomen van den betrokken eigenaar en dat werk is bijna geheel uitgevoerd. Alleen deel I moet nog worden afgewerkt. Daarmede zijn ze momenteel op de drukkerij bezig.

Voor de herdruk van een methode voor Frans voor de Mulo-school hadden wij de medewerking van een drukkerij in Suriname, zodat ook dat werk geheel klaar is en op verschillende scholen kan gebruikt worden.

Voor het godsdienstonderricht werd op Cuaçrao gebruik gemaakt van de Catechismus voor het Bisdom Den Bosch. Ook daarin is nu voorzien en het Vicariaat heeft nu zijn eigen Catechismus in de Nederlandse taal.

Ook werd voor de Katholieken van Curaçao een gebedenboekje samengesteld en uitgegeven in het Nederlands.

Doordat „Kun je nog zingen, zing dan mee" niet meer verkrijgbaar was, werd door enkele Fraters een zangbundel samengesteld en die bundel verscheen onder de naam Trupial. Het boekje verscheen in een oplage van 4000 en was binnen drie maanden uitverkocht, zodat een herdruk nu reeds noodzakelijk is en ook spoedig zal komen.

Voor Spaans hadden wij de vier boekjes van Frater Gerontius. Van de vier werden er twee herdrukt en deel I is nu weer ter perse om herdrukt te worden.

Voor Aardrijkskunde bleef het werkje van Frater Realino een veel gevraagd boekje, dat werd aangevuld met een atlasje, terwijl er nog een kaart van Nederland in bewerking is. Deze kaart is overgenomen uit een atlas en wordt op initiatief van de H. J. A. Schroederschool gedrukt.

Voor geschiedenis kregen wij een leesboek, dat ook al spoedig was uitverkocht en waarvan de tweede druk, herzien en geïllustreerd nog in de loop van dit jaar kan verwacht worden.

Uit Suriname kregen wij nog bericht over de herdruk van een Vaderlandse Geschiedenis voor de 5e en 6e klas van de Lagere school. Ook dat werkje kan spoedig op Curaçao worden verwacht. Veel scholen hebben daar werkelijk behoefte aan.

Daarenboven moet er nog op gewezen worden, dat er zeer veel gestencild wordt.

Onder al die bedrijven door hadden wij ook relaties met Oost Indië. Via de Oost kregen wij 100 woordenboeken van Koenen en leesboeken voor enkele scholen. Ook konden wij de studenten van de Katholieke Normaalschool volledig van boeken voorzien, met een zending uit Oost Indië. Dat wij niet verder konden gaan, lag aan de invasie der Japanners.

Het tijdschrift „Hou en Trouw" is voor zeer velen een welkome aanvulling van leesstof en het aantal abonnementen steeg tot 4500. Dat het tijdschrift genoten wordt, blijkt wel uit het feit, dat de boekbinder 1000 volledige jaargangen kreeg van 1942 om in te binden.

Nu zijn er nog veel noden. En wij zijn voortdurend bezig met plannen en het uitwerken ervan om nog het een en ander te kunnen doen. Wij hebben nog copie klaar voor een geheel jaar, en meer. Bij dat alles hebben wij de volledige medewerking van de autoriteiten, vooral van den Heer Inspecteur van het Onderwijs.

Over de mogelijkheid om in het buitenland te laten drukken, wordt veel geschreven. De grote moeilijkheid is echter het corrigeren en dan komt de vraag: Hoe krijgen wij al die werken hier als ze klaar zijn?

[Het is met grote voldoening, dat wij wijzen op het vele, dat blijkens het bovenstaande, reeds gedaan is om het tekort aan leerboeken op te heffen. Er moet natuurlijk nog veel meer gedaan worden en wij hopen, dat het Bestuur dan ook alle mogelijke steun zal willen verlenen aan ieder goed initiatief op dit gebied. — Redactie Amigoe].

BURGERWACHT CURAÇAO.

Politiedienst.

Op Zaterdag as. 3 April 1943 op Hato een verplichte schietoefening voor ploeg Y. Tenue: wacht-tenue zonder helm, revolver medenemen. 14.15 uur appèl; 14.30 uur vertrek van Habaai naar Hato. Vervoer per eigen gelegenheid naar Hato is toegestaan met dien verstande, dat men daar om 14.30 uur aanwezig is.

Bewakingsdienst.

Op Zondag as. 4 April 1943 op Hato een verplichte schietoefening voor groep III en IV. Tenue: wachttenue zonder helm, geweer medenemen. 8.15 uur vertrek auto van Brionplein naar Habaai. 8.25 uur appèl; 8.30 uur vertrek van Habaai naar Hato. Vervoer per eigen gelegenheid naar Hato is toegestaan met dien verstande, dat men daar om 8.30 uur aanwezig is.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Del Pueblo (tel. 2218).
Punda: Juliana (tel. 2400).

NEDERLAND.

SABOTAGE IN NEDERLAND.

Spoorlijn Baarn—Bussum vernield.

Het Nederlandse nieuwsagentschap deelde mede, dat Nederlandse patriotten de spoorlijn tussen Bussum en Baarn, nabij de Zuiderzee, hebben gesaboteerd.

Het onder Duits toezicht staande „Algemeen Handelsblad" zeide, dat handelingen van sabotage op 15 Maart werden gepleegd door „onbekende personen". Als represaille gaf de Duitse Commissaris Generaal voor de veiligheid opdracht tot gedwongen bewaking door inwoners van Hilversum, Bussum en Baarn tijdens de duisternis langs dit deel van de lijn tot nader bericht (Londen, (AP) 1.4).

NIEUWS UIT NEDERLAND.

— Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden heeft namens de gehele Nederlandse krijgsmacht de Royal Airforce gelukgewenst bij haar zilveren jubileum.

— De Duitsers hebben in Nederland een decreet uitgevaardigd, dat verbiedt gedurende de vertoning van nieuwsprenten de bioscoop te verlaten.

— De begroting van 's Gravenhage voor 1943 vertoont een tekort van ƒ 19.500.000.

— Op 10 April moeten, volgens Duits decreet, alle Joden van de Provincies Friesland, Groningen, Drenthe, Overijsel, Gelderland, Limburg, Noord-Brabant en Zeeland opgesloten zijn in het Concentratie-kamp te Vught.

— Zeven mensen zijn te Makassar in Nederlands Indië door de Japanners geëxecuteerd „wegens samenzwering tegen het Japanse Gouvernement".

DE HERDERLIJKE BRIEF VAN BISSCHOPPEN.

Vernoemn wordt dat de bekende herderlijke brief van het Nederlandse Episcopaat (van 21 Februari) ondergetekend was door den Utrechtschen Aartsbisschop Z. H. E. Mons. de Jong en de bisschoppen Zijne Hoogwaardige Excellenties P. A. W. Hopmans (Breda), Dr. G. Lemmens (Roermond) J. J. P. Huibers (Haarlem) en W. P. A. M. Mutsaerts (Den Bosch).

HERNIEUWING NEDERLANDSE SOCIALE VERZEKERING.

De Nederlandse Minister voor Sociale Zaken Dr. J. van den Tempel heeft een commissie, onder voorzitterschap van Dr. A. A. van Rhijn ingesteld voor de herziening der Nederlandse Sociale Verzekering, lang moderne, vernieuwde lijnen, zoals die ook in andere geallieerde landen, vooral Engeland bezig zijn zich te ontwikkelen.

OVER DE NEDERLANDSE ARBEIDERS IN DUITSLAND.

Radio Moskou maakt een bericht uit Basel bekend betwelk buitenlandse arbeiders, waarover Nederlandse in een Duitse stad als gijzelaars zijn gearresteerd, als wraak voor de ontvluchting van vreemde arbeiders die gedwongen werden in Duitsland te werken. Radio Moskou deelt bovendien mede dat Nederlandse en andere vreemde arbeiders uit Belerse oorlogstuigfabrieken zijn ontsnapt om zich te voegen bij Franse guerilla's in hoog Savoye.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap meldde uit Zürich, dat Fritz Sauckel, de Duitse Commissaris voor Arbeid, Frankrijk gevraagd heeft nog 150.000 arbeiders aan het Reich te leveren. Men zeide, dat 50.000 daarvan naar Sicilië gezonden zouden worden.

— **Londen:** Radio-Algiers deelde mede, dat het achtste leger in contact is met Rommels strijdkrachten op 40 kilometer ten Noorden van Gabès.

— **Londen:** Radio-Vichy beweerde, dat Noordamerikaanse pantserstrijdkrachten een belangrijke hoogte nabij Fondouk in de nacht bezetten („na een hevig gevecht" met Duitse strijdkrachten. Vervolgens zouden de As-troepen hebben aangevallen en de situatie hebben hersteld.

— **Stockholm.** Officieel werd bekendgemaakt, dat het 5000 ton grote koopvaardijschip „Milos" in de Atlantische Oceaan tot zinken is gekomen door oorlogsactie. 30 Leden der bemanning worden vermist.

— **New York.** Een Frans Republikeins Comité om het herstel van de Franse Republiek en de onvoorwaardelijke nederlaag van de As te helpen bewerkstellingen in de Verenigde Staten gevormd door Franse schrijvers, geleerden, natuurkundigen, artisten en advocaten.

Een Bestuur van 9 personen werd gekozen, waaronder Philippe Barres, schrijver, Emile Bure, redacteur van het vóór-oorlogse Parijse blad „L'Ordre", Professor Gilbert Chinard van de Universiteit te Princeton, André Geraud Pertinax, journalist, etc.

Hélène de Portes - Het Symbool van Frankrijks val.

Wat achter de schermen gebeurde.

Toen de „gravin" won . . . maakte Daladier plaats voor Reynaud!

Verschillende boeken zijn de laatste tijd verschenen over de achtergrond van de val van Frankrijk en in ons artikel van Zaterdag „Europa voor altijd" hebben wij in het bizonder gesproken over het boek van Georges Bernanos: „Lettre aux Anglais".

In dit artikel werd de naam genoemd van een vrouw, die het symbool van rankrijks nederlaag was: Hélène de Portes, maîtresse van Paul Reynaud.

Het is ons naderhand gebleken, dat weinig personen ooit gehoord hadden van deze vrouw en de invloed, die zij alsook andere vrouwen gehad hebben in de Franse politiek van vóór de oorlog.

Over het algemeen kan gezegd worden, dat de buitenwereld na de val van Frankrijk wel zeer verbijsterd was en dat de eerste reactie er een was van vijandig wantrouwen.

Men neigde ertoe — onder de invloed van de vernietigende slagen welke Hitler-Duitsland der beschaving toebracht — om een scherp oordeel over de Fransen uit te spreken. Wij leven echter snel en het weetgrage publiek wilde al spoedig meer weten over de achtergrond van de instorting van een der grootste naties van het beschaafde Europa.

Daarom kwamen al spoedig verhalen los van personen, die de val van Frankrijk van nabij hadden medegemaakt, verhalen, die later meestal bleken oppervlakkige notities te zijn.

Het is echter een feit, dat enige biezonderheden aan het licht zijn gekomen, welke op besliste waarheid zijn gegrond en die gemeengoed waren vóór de débacle van Frankrijk.

Eén van die biezonderheden is de invloed, welke vrouwen gehad hebben in hoge Franse regeringskringen: in zonder onderscheid alle boeken en artikelen, welke de laatste tijd over de val van Frankrijk zijn gepubliceerd komt de naam van de vriendin van Paul Reynaud voor, toenmaals minister-president. Zij heette Hélène de Portes en noemde zich natuurlijk „gravin".

Het is inderdaad vreemd, dat de Franse geschiedenis zo rijk is aan namen van vrouwen die een beslissende invloed hebben gehad op het politieke leven van dit land. Het is zeker, dat de „gravin" De Portes een onverantwoordelijk grote invloed heeft gehad op de omstandigheden welke leidden tot de ineenstorting van Frankrijk, een invloed welke abrupt eindigde door een auto-ongeluk waarbij zij om het leven kwam. De auto werd bestuurd door Paul Reynaud, hij reed tegen een muur, zij werd gedood. Hij diende zijn ontslag als minister-president in, zij ligt begraven op een kerkhof in Bordeaux. Hij smacht in de gevangenis van een kasteel nabij Vichy.

Vóór deze dramatische gebeurtenis echter hadden deze twee zoveel bijgedragen tot het verrottingsproces van Frankrijk, dat de ineenstorting niet meer te vermijden was. Het is zeer de vraag of mevrouw De Portes ooit de faam zal verkrijgen welke meer illustere vrouwen in de Franse geschiedenis, die een soortgelijke verderfelijke rol hebben gespeeld, hebben verworven. Deze vrouwen hebben altijd de reputatie gehad van een alles-overheersende charme te zijn geweest; in vele gevallen waren zij bovendien buitengewoon schrander. In het geval van mevrouw De Portes kan het alleen maar haar schranderheid zijn geweest, welke haar in staat heeft gesteld zulk een rampspoedige invloed te hebben gehad op het lot van Frankrijk, want zij was alles behalve charmant. Er zijn vele foto's van haar bekend, en zij ziet er daarop zeer aantrekkelijk uit: al die foto's zijn echter geflatteerd. In werkelijkheid was zij „petite", mager, vol sproeten, en zij had een lelijk gebit. Haar gelaatsuitdrukking was ook alles behave fijn: het was duidelijk zichtbaar dat zij, wat men noemt, een verleden achter zich had. Zij miste ook alle gevoel voor élégance, welke de meeste Franse vrouwen kenmerkt. Zij was echter eerzuchtig, had een onwrikbaar vertrouwen in haar wilskracht en was van nature immuun voor morele slagen in het gezicht. Haar vader was een reder in Marseille, hij heette Rebuffel.

In Marseille ontmoette Hélène ook voor het eerst Paul Reynaud, toen nog gewoon student in de rechten, van wien niemand zou durven voorspellen dat hij eens Frans minister-president zou zijn. Reeds in die tijd stond Reynaud onder haar invloed, maar zij dacht er niet aan hem te trouwen, want zij hoopte hoger op te komen in de „society", met behulp van haars vaders geld.

Reynaud was eveneens eerzuchtig. Hij — was wat Bernanos zo kernachtig noemde — men kent dat type lieden ook onder ons — een carrière-maker. Hij was in die dagen in de advocatuur, en huwde de dochter van den deken der advocaten-orde, Henri Robert. Reynaud klom echter sneller omhoog dan algemeen werd verwacht: hij werd minister van financiën, en de vriendschap tussen hem en Hélène werd weer nauwer. Zij nam een flat in No. 5 Place du Palais Bourbon, dus vlak naast de Kamer. Daar opende zij de traditionele „salon", welke het middelpunt van het politieke leven achter de schermen werd. Daar breidde haar invloed zich in de meest ontstellende en onbegrijpelijke mate uit.

Geheel zonder schokken ging dat niet: natuurlijk had zij een concurrente. Dat was de „markiezin" De Crussol, nog zo'n mooie naam. De „markiezin" was de vriendin van Reynauds concurrent Daladier, die vóór Reynaud minister-president was. De „markiezin" was de dochter van een sardine-inblikker te Concarneau, Beziers geheten. Zij had echter wel de nodige charme en schranderheid, want zij slaagde er in den oudsten zoon van den hertog van Uzes in haar netten te verstrikken, afstammeling van een oud Frans adellijk geslacht.

De „gravin" won echter de strijd, en Daladier maakte plaats voor Reynaud. Toen nam zijn vriendin de teugels geheel in handen: het is voorgekomen dat zij journalisten ontving, die bij Reynaud waren ontboden, en hun opdracht gaf wat te schrijven. Zij was het, die den Noordamerikaansen ambassadeur Bullitt eens verweet, dat hij te veel Joden op de Ambassade ontving. Zij werd een bekende figuur met haar nooit gewijzigde kleding, bestaande uit een kleine, blauwe stro-hoed, achter het hoofd, een blauw mantelcostuum, en bruine schoenen. Men kon haar zien, in practisch elk departement waar iets van belang werd behandeld, altijd met haar neus vlak er op, en kuipend en met haar hoge, schelle stem haar mening ten beste gevend alsof zij zelf minister-president ware.

Zij was het, die de felste actie tegen Engeland voerde; aan iedereen die het maar horen wilde verzekerend dat Engeland erop uit was Frankrijk tot een Brits Dominion te maken.

Toen de grond haar wat heet onder de voeten werd begon zij een actie om Reynaud ambassadeur in Washington te maken, met de bedoeling dat zij hem daarheen zou vergezellen — natuurlijk zoveel mogelijk van haar en Frankrijks geld meenemend. Deze kuiperij verloor zij.

Zij trachtte, als laatste, wanhopige poging, door te dringen in de zaal waar het nieuwe Franse cabinet aan het vergaderen was. Aan de deur werd zij tegengehouden door een Frans officier, die haar duidelijk maakte dat zij haar macht had verloren.

Was het toeval, dat Reynaud de volgende dag met zijn auto tegen een muur reed?...

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

STADION.

Zondag 4 April 1943: Independiente 1 — S.U.B.T. 1 (Viejou)

Zondag 11 April 1943: Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 (Brakke)

Voor de stimulans-beker.

Deze beker is uitgestald bij de 10 cts Store, Punda.

Het protest van „Jong Holland" is door de Spelregel- & Protestcommissie op grond van artikel 19 lid 2a en b van het R.C.W. onontvankelijk verklaard.

De onderstaande spelers van „Jong Holland" zijn gestraft:

R. Jansen, geschorst gedurende de gehele competitie 1943.

A. Sentiago, geschorst voor 3 maanden ingaande 1 April 1943.

M. v.d. Gen, geschorst voor 3 maanden ingaande 1 April 1943.

P. Roos, geschorst voor 3 maanden ingaande 1 April 1943.

Het Bestuur heeft bepaald, dat de 4-tal minuten van de wedstrijd S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 van 7 Maart 1943 niet zal worden gespeeld.

Zodoende is „Independiente" 1 kampioen 1942.

HET BESTUUR.

Kerkberichten.

Week van 4 April t/m 10 April.
In de ritus der Dominicanen:

Zo.: Vierde Zondag van de Vasten.
Ma.: H. Vincentius Ferrerius O.P.
Wo.: Vasten (geoorloofd vlees te eten, doch slechts één volle maaltijd).
Vr.: Vasten- en Onthoudingsdag (een volle maaltijd en geen vlees).

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK.
Otrabanda.
Pastoor M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.30 Lijdensmeditatie (P.) door Pater Antoninus Spekle O.P.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.40 Rozenhoedje, Miserere, Meditatie (P.), die gehouden wordt door Z.H.E. Mons. P. I. Verriet O.P.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413

Zondag:
5.— H. Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
19.— Kruisweg.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes. 17—18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P.).
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
19.— Lijdensmeditatie door Pastoor Julio Henriquez van San W librordo (P.).
Biechten: na Rozenhoedje, Za dag de genele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwarti
Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spre uur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en w dagen.

Zondag:
5.— H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (Ned. en Eng.). Nederlands Mannenkoor zingt.
19.— Lijdensmeditatie (P.) door P toor Henricus Penninx O.P.
Weekdagen: 6.30 en 7.— H. Mi
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voo bekering der zondaren.
Za.: 7.— Mis voor de militairen.
Biechten: elke dag na H. Mis en terdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Ja
Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2 spreekuur: 7—9 uur (behalve Zond

Zondag:
5.30 H. Mis (P.)
8.30 Hoogmis (P.)
17.— Kruisweg.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (beh Zaterdag).
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis t uur. **Za.** van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, Wish
Pastoor H. Penninx O.P., geen t **spreekuur** 7 — 8.15 uur beh. Zon

Zondag:
6.— H. Mis (P); 8.30 Hoo
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Z
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mi 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GES
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 **Aanbidding** de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIË, Oranjestad — Arub
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. spreekuren: alle weekdagen van 7.1 8.15 uur, alsmede om 10 uur en 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Ro hoedje voor de vrede.

P. of N. achter een **functie wil gen, dat preek of gebeden, resp. Papiamentse of Nederlandse taal houden worden.**

Het 15-jarig Jubileum der Militaire Politie.

Aruba

31 Maart om elf uur voormiddag was er een druk bezochte receptie in het Gouvernementslogeergebouw „Pasang grahan" naar aanleiding van het vijftien-jarig bestaan van het Corps Militaire Politie. Bij de ingang van het gecouw stonden Kapitein Theophilus A. J. van Erp met echtgenote, die het binnenkomend publiek verwelkomden en in de zaal geleidden. Zeer velen kwamen hun belangstelling en sympathie betonen met dit heugelijk feit. Aanwezig waren er Burgerlijke Autoriteiten, zoals Gezaghebber Isaac Wagemaker, Rechter Henri A. J. Gijsen en echtgenote, de Heer Philipszoon, dienstdoend Openbaar Ministerie, de Heer Schütte. Ontvanger. Militaire Autoriteiten, zoals de heer Frits J. Krips, Luitenant ter Zee 1ste klasse oudst aanwezig zee-officier; Kapitein Gerardus. H. van der Spek; Kapitein Dr. Adr. F. Dussenbroek. Verder Pastoor Theodorus Bartel O.P., beide Directeuren van de alhier gevestigde Banken; Dr. Willem Harmsen en gade; vele particulieren uit de handelsstand en ook vertegenwoordigers van de Arubaanse en Curaçaose Pers. Na enige ogenblikken gezellig bijeen zijn, en nadat de nodige presenteerblaadjes waarop whiskey-soda, cocktails enz., verscheidene keren de ronde deden, nodigde Kapitein van Erp de aanwezigen uit, om op de veranda te komen staan teneinde een demonstratie door de Militaire Politie in ogenschouw te nemen. Buiten op de veranda gekomen zag men van uit de verte een troep Militaire Politie komen voorafgegaan door twee trompetters en twee tamboers. Vlak voor de Pasang-grahan werd gestopt en kwam Majoor Oppenhuizen onder wiens commando de troepen stonden, den Gezaghebber verzoeken de opgestelde troep te willen inspecteren.

De Gezaghebber vergezeld van den Heer F. J. Krips oudst aanwezig zeeofficier en Kapitein T. A. van Erp gaf hieraan gehoor en na de troepen-inspectie gaf de groep Militaire Politie onder commando van Majoor Oppenhuizen een welgeslaagde demonstratie die bij iedereen in de smaak viel. Biezondere vermelding verdient het maken van rechtsomkeer, dat precies en keurig in tempo gebeurde; meer in het biezonder verdient vermeld te worden het salvo-vuur in knielende houding, het was alsof slechts een schot weerklonke.

Als laatste nummer werd een demonstratie gegeven met de brandweerwagens, eveneens bediend door de Militaire Politie en het was zeer aardig te zien hoe de twee waterstralen, die uit beide slangen der wagens kwamen een „V" vormden ten teken van Victorie, hetgeen zeer lang door alle aanwezigen en op straat staande publiek ten volle werd toegejuicht.

Hierna ging de Militaire Politie-troep door tamboers en trompetten voorafgegaan, een wandeling door den Oranjestad. Intussen gingen de bezoekers weer naar binnen, alwaar de Heer L. J. M. Henriquez namens de Arubaanse bevolking een spontane redevoering hield, en zijn hulde- en sympathie-betuiging te betonen aan Kapitein Van Erp, als Vertegenwoordiger van de Militaire Politie, voor de ondervonden goede praestaties door de Politie.

De Heer Henriquez zeide, dat hij geen bedoeling had om bij deze gelegenheid te spreken en dat het den spreker niet te doen was om lof toe te zwaaien, doch de spreker zeide, dat hij als Arubaan het een plicht beschouwde en tevens de eer had het woord te mogen voeren om de dankbaarheid van de Arubanen te betonen.

De spreker memoreerde de oude tijd en sprak met ervaring over de Politie van toen en de Politie van nu en zeide, dat de Politie van enige jaren terug, die uit Nederland kwam, weliswaar enige vergissingen beging en dat sprekers doel niet was om het vroegere corps te becritiseren, doch de tijden zijn veranderd en sedert het vestigen van het huidige corps, spreker niets anders dan lof heeft voor deze mensen, die de gewoonte van de bevolking hebben leren kennen en zich weten aan te passen bij de zich voordoende omstandigheden.

De Heer Henriquez was zeer erkentelijk voor al hetgeen de Militaire Politie gedaan heeft en zeide tenslotte, dat men nu kan spreken van zekerheid en veiligheid.

Hierna kwam Kapitein Van Erp aan het woord om den Heer L. J. Henriquez een welgemeende dank te betuigen voor de sympathieke woorden geuit aan het adres van de Militaire Politie en zeide, dat hij zulks meer appreciëerde, omdat dit door een vooraanstaanden en zeer bekenden Arubaan tot uiting kwam.

Vervolgens kwam de Heer Lepole van de K.N.S.M. aan het woord en zeide, dat hij ook als Burgerwachter een woordje wenste te zeggen om zijn sympathie te betuigen aan de Militaire Politie en haalde aan, dat de werkzaamheden van de Politie omvangrijk zijn, doch spreker heeft leren waarderen als burgerwachter, die dikwijls in nauw contact kwam met de Militaire Politie, de wijze van omgang met deze mensen en zeide heel terecht, dat men bij deze mensen niet voelt, dat ze Politie-agenten zijn en dat zij met mensen weten om te springen en niet Politie-agenten, die niet anders kennen dan kwajongens, die met stenen gooien, achterna te zitten of dronken mensen opbrengen.

De spreker eindigde met een felicitatie en huldebetuiging aan het adres van de Militaire Politie.

Kapitein Van Erp nam weer het woord om den Heer Lepole te bedanken en evenzo om alle aanwezigen ook namens het Politie-Corps van harte te bedanken voor de belangstelling en het medeleven.

En hiermede kwam ten einde een welgeslaagde receptie en demonstratie van de Militaire Politie. Hetzij ons vergund onze beste wensen toe te voegen bij die van den Heer L. J. M. Henriquez en den Heer Lepole, voor het welzijn van het huidige corps. Wij kunnen niet anders dan met lof spreken over het degelijk corps, waarover wij thans beschikken; het zijn allen mensen, die de mentaliteit van de bevolking kennen en zich hieraan weten aan te passen. Zo ook onze complimenten aan Kapitein Van Erp met zulk een prachtig corps en eveneens aan de Militaire Politie onze gelukwensen met een degelijk goeden chef, zoals Kapitein Van Erp.

Curaçao

„Geduldig als Job, wijs als Salomon en sterk als Simson" zo moet een politie-man zijn", zegt Gouverneur Kasteel.

Op alle posten van de Militaire Politie wapperde op Woensdagmorgen fier de Nederlandse Driekleur, want het was feest. Omstreeks 8.30 uur trokken 3 secties van de Militaire Politie onder leiding van Eersten Luitenant Felix M. Thyssen naar het Wilhelminaplein. De Dimmendaalse Politie-hamonie deed zijn best en bracht de vreugde, die er in het corps heerste over naar de burgerij. Veel publiek genoot van de kranig marcherende troep.

Op het Wilhelminaplein stonden de hoogste politie autoriteiten: Procureur-Generaal Meester Thijs van der Laan; Kapitein Ebel S. Venema, commandant van het jubilerende corps; Hoofdinspecteur Willem J. van der Kroef, chef van de recherche en vreemdelingendienst en Luitenant Geert J. Botterweg, chef van de Verkeersdienst om het défilé gade te slaan.

Van 11 tot 13.30 uur had er in de cantine van de Politiekazerne te Rio Canario een zeer druk bezochte receptie plaats. De dubbele feesteling Kapitein Ebel S. Venema nam tezamen met Mevrouw de talrijke gelukwensen in ontvangst.

De Directie van de C.P.I.M. en C.S.M. en de burgerij boden ieder een geldbedrag aan als huldeblijk en uit dankbaarheid voor al hetgeen de Militaire Politie voor Curaçao in de 15 jaar gedaan heeft.

Aanvangende des avonds 20 uur werd in het Kamp te Rio Canario een feestavond gehouden, welke een intiem karakter droeg.

Zijne Excellentie de Gouverneur, de Procureur-Generaal, de Algemeen Militair Commandant en enige andere genodigden, die uit de aard van hun functie met de Politie in nauw contact staan, waaronder o.a. Majoor Reed en Luitenant Reynolds van de Noordamerikaanse Troepen, woonden de feestavond voor een groot deel bij.

Terstond nadat Zijne Excellentie was binnen gekomen, werd de avond geopend met het spelen van het Wilhelmus door de Politie-harmonie.

Allereerst nam de jarige Kapitein Ebel Leonard Venema glunderend het woord. Hij bracht dank aan Zijne Excellentie, de autoriteiten en andere genodigden, die het Corps door hun aanwezigheid wilden vereren.

In hartelijke bewoordingen bracht de Commandant de dank van het Corps over aan den Heer Ir. Jan Noorduyn, Directeur van de C.P.I.M. en C.S.M., en aan de handelskringen uit Willemstad, voor de geschonken geldelijke bedragen, waaruit de sympathie van betrokkenen voor het Corps Militaire Politie op overtuigende wijze is gebleken.

Aan het bedrag afkomstig van de Willemstadse handel is nog geen bestemming gegeven. Er zal een commissie uit de leden worden aangewezen om na te gaan op welke wijze dit bedrag het beste kan worden besteed, zodat er iets van blijvende waarde voor tot stand komt, dat het Corps als geheel ten goede zal komen.

Het door de C.P.I.M. geschonken bedrag zal worden aangewend voor de inrichting en meubilering van de zwemgelegenheid enz., aan de Vaarsenbaai, welke eveneens door genoemde maatschappij voor dit doel beschikbaar is gesteld.

Voorts werd dank gebracht aan allen, die hadden medegewerkt om de feestavond te verzorgen. De Commandant stond vervolgens stil bij de weg die het Corps in zijn vijftienjarig bestaan afgelegd en memoreerde hierbij ook de moeilijke beginjaren, om daarop de grote verandering, welke er ten goede heeft plaats gevonden, dankbaar te gedenken en hierbij dankzeggende aan de burgerij van Curaçao voor de in velerlei opzicht genoten medewerking en waardering.

De spreker sprak de hoop uit, dat deze in de toekomst bestendigd moge blijven, ja zo mogelijk nog toenemen. Kapitein Venema deed hierbij de toezegging, dat het Corps, zijn eed getrouw, zijn sociale en dienende taak tot heil der burgerij zal voortzetten. Met woorden van dank aan de beroepspolitie alsmede aan de leden van de diverse hulpdiensten eindigde de Commandant. De volgende spreker was de Procureur-Generaal Meester Thys van der Laan, het Hoofd der Politie in het staatsdeel, die vertelde van de inlichtingen, welke hij voor zijn komst naar Curaçao in Europees Nederland omtrent de Politie had gekregen. Deze waren van ontstellende aard geweest, doch hoe anders was de werkelijkheid geweest! Tegen zijn verwachting in, had hij hier een Politie aangetroffen, waarop de spreker, naar hij zeide, steeds trots zou zijn daarvan het Hoofd te zijn geweest. Hij had vooral de laatste jaren dikwijls een beroep op de Militaire Politie moeten doen en menigmaal voor zware diensten, doch nimmer tevergeefs.

Hij bracht daarvoor Commandant en leden van het jubilerend Corps hartelijk dank.

De Gouverneur Dr. Petrus Albertus Kasteel nam hierna het woord. In welgekozen woorden zegde Zijne Excellentie dank voor de vele en goede diensten, welke het Corps gedurende zijn vijftienjarig bestaan heeft bewezen. Zijne Excellentie verklaarde weinig met de politie in aanraking te zijn geweest, doch steeds zo het idee te hebben dat een politieman een geduld moet hebben als Job, wijs moet zijn als Salomon en de sterkte van een Simson moet bezitten.

Het Corps heeft een goede naam en dit is van grote waarde. Tracht deze te behouden, zegde de Gouverneur. Ik weet, dat er verschillende verlan bij de leden van uw Corps leven. D ook aan uw collega's in het Moe land, die het thans zoveel zwaa hebben. Ik twijfel evenwel niet of zult uw plicht blijven doen en dat der alle omstandigheden. Hierna digde Zijne Excellentie met de b wensen voor het Corps en zijn le

Na deze toespraken werden vers lende revue-nummers ten beste g ven. Vooral het laatste num „Mooi Nederland", jongens en me uit de elf Nederlandse provinciën nationale klederdracht en natio liederen ten gehore brengende, een succesnummer, zowel voor de lers als voor den Heer Piet Riet die dit nummer organiseerde en Mevrouw Venema, die hem hierbij hulpzaam was.

Ook de Heer Rietkerk, Speijers e Conférencier Van Kuyk, die een langrijk aandeel in dit gedeelte va avond hadden, vonden veel bijval.

Het was bijna middernacht toe programma was afgewerkt, waarna enige uren werden doorgebracht dansen en gezellig samenzijn.

Over het geheel genomen wa een zeer geslaagd besluit van een geslaagde dag voor het Corps taire Politie.